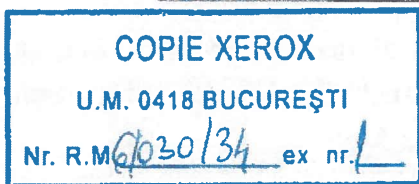

Nr. 62384 din 20.02.2019

RAPORT DE ANALIZĂ
din data de 20.02.2019

Subsemnații,

din cadrul
Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, numiți membri ai Comisiei
de analiză conform Hotărârii de Senat nr. 56298/14.02.2019 și prin Decizia
Rectorului nr. 56614/14.02.2019, în vederea analizării tehnice a tezei de
doctorat *Complex strategic fluvio-maritim – Un nou heartland/hearthland
al Europei. Implicații asupra integrării și securității*, susținută în data de
15.07.2010 la Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” de către
IULIAN LĂZĂRESCU, sub coordonarea prof.univ.dr. **CONSTANTIN
ONIȘOR**

- am analizat *Rapoartele de Similitudine* ale tezei menționate, realizate la nivelul Academiei Naționale de Informații “Mihai Viteazul” folosind programul www.sistemantiplagiat.ro validat prin Ordin nr. 3485 / 24.03.2016 privind lista programelor recunoscute de CNATDCU și utilizate la nivelul instituțiilor de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat și al Academiei Române, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările științifice,
- totodată, am analizat, în întregime, din punctul de vedere al respectării normelor academice de redactare a unei lucrări științifice și a eticii

CONFORM CU ORIGINALUL *roh*
NESECRET

universitare teza de doctorat menționată mai sus, și am constatat următoarele:

1. Coeficientul de similitudine 1 (procent al documentelor analizate care au fost identificate în alte surse, excluzând fragmente găsite în Baza de Date cu Acte Legale) este de 54,8%;
2. Coeficientul de similitudine 2 (Numărul de procente al documentelor analizate găsite în alte surse, exceptând fragmentele găsite în Baza de date a Actelor Legale – numai fragmentele mai mari de 25 de cuvinte sunt luate în considerație) este de 45,8%.

În urma analizei tehnice realizate pornind de la rapoartele de similitudine generate de platforma www.sistemantiplagiat.ro (folosindu-se, pentru verificare și forma fizică a tezei de doctorat) am constatat faptul că unele surse conduceau către adrese web care nu pot fi accesate din Rețeaua Internet (de ex. http://eufinantare.info/login/?ref=http://eufinantare.info/Documente/strategie_post_aderare.pdf și <https://docslide.net/route404.html>).

Referitor la celelalte situații de similitudine, s-a constatat preluarea integrală sau parțială din textul sursă, fără citarea sursei și menționarea autorului sau citarea incorectă a textului preluat, a unui număr de 7580 cuvinte (din totalul de 95.993 cuvinte al tezei) din două categorii de surse

a) Surse identificate ca fiind publicate înainte de data susținerii tezei de doctorat (*prezentarea detaliată a textelor identificate în Tabel*) -(5892 cuvinte):

- http://www.mapn.ro/diepa/eveniment/20060713/Brosura_PESA.pdf.
- https://buletinul.unap.ro/pagini/b4_2007/336.pdf
- Ajutordestat.ro/documente/tratat%20Lisabona%20_%20ENG_573.ro.pdf
- Octavian Manea, Dimensiunea de apărare a UE, Revista „22”, 2010.
- Politica europeană de vecinătate,
- http://www.undp.md/border/Download/politica_europeana_de_vecinatate.doc
- Alin Bodescu, Revizuirea concepției strategice a NATO, în „Colocviu Strategic”, nr. 1/2008, Editura UNAp, pp. 117-123.

b) Surse a căror dată de publicare sau postare nu poate fi stabilită (1688 cuvinte):

- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Rin> -333 cuvinte
- http://www.portalroman.com/articole/Fluviul_Dunarea-125.html - 865 cuvinte
- <http://totul-despre-ecosisteme.blogspot.com/2008/05/marea-neagra.html> - 62 cuvinte

- https://ro.m.wikipedia.org/wiki/Canalul_Dun%C4%83re-Marea_Neagr%C4%83 - 323 cuvinte
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C8%9Biul_Schengen - 105 cuvinte

Comisia:

CONFORM CU ORIGINALUL
rd1

NESECRET

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT

Complex strategic fluvio-maritim – Un nou heartland/heartland al Europei. Implicații asupra integrării și securității

2010

Autor: IULIAN LĂZĂRESCU

Conducător de doctorat prof. univ. dr. CONSTANTIN ONIȘOR

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Eugen BOAMBĂ, STUDIU PRIVIND SISTEMUL DE SECURITATE EUROPEANĂ LA ÎNCEPUT DE MILENIU, https://buletinul.unap.ro/pagini/b4_2007/336.pdf Sau Ministerul Apărării Naționale, „Broșura PESA – Politica Europeană de Securitate și Apărare” (București: Departamentul pentru Integrare Euroatlantică și Politica de Apărare, 2006)	2007	Pagina 87. Summitul din decembrie 2003 a marcat o nouă etapă a procesului de dezvoltare a identității europene în domeniul securității și apărării. Principalul eveniment ce a marcat desfășurarea reuniunii șefilor de state și de guverne l-a reprezentat adoptarea Strategiei de Securitate a Uniunii Europene (A Secure Europe in A Better World), elaborată sub coordonarea Înaltului Reprezentant pentru Politică Externă și de Securitate Comună, Javier Solana. „Documentul Solana”, după cum avea să fie cunoscută Strategia de Securitate, vizează stabilirea obiectivelor strategice ale Uniunii Europene din perspectiva asumării unui rol mult mai pronunțat în demersul global de	199	Fără citare sursă

CONFORM CU ORIGINALUL

deh

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Eugen BOAMBĂ, STUDIU PRIVIND SISTEMUL DE SECURITATE EUROPEANĂ LA ÎNCEPUT DE MILENIU, https://buletinul.unap.ro/pagini/b4_2007/336.pdf sau Ministerul Apărării Naționale, „Broșura PESA – Politica Europeană	2007	gestionare a noilor tipuri de riscuri și amenințări. Pornind de la analiza globală a impactului acestora asupra securității europene se stabileau 3 obiective majore pe care Uniunea trebuie să le promoveze în susținerea valorilor și principiilor ce o guvernează: 1. promovarea unei politici eficiente de prevenire a conflictelor, prin utilizarea întregului set de capacități (militare și civile) pe care UE le posedă; 2. orientarea demersurilor Uniunii în vederea creării unui climat de securitate în imediata vecinătate a Europei (Orientul Mijlociu, Balcani și Caucaz); 3. menținerea ordinii internaționale prin promovarea multilateralismului efectiv, prin respectarea și dezvoltarea dreptului internațional, în deplin acord cu principiile Cartei Națiunilor Unite. Pagini 92-95. 2003 – Strategia UE privind combaterea proliferării Armelor de Distrugere în Masă (WMD) Cu același prilej, Consiliul European a adoptat, în decembrie 2003, Strategia UE privind ne proliferarea armelor de distrugere în masă, întărită prin adoptarea unei declarații comune UE – SUA privind cooperarea pe această dimensiune. Prin intermediul noului document, se vizează identificarea modalităților prin care UE își va putea aduce contribuția la demersul global vizând combaterea	786	Fără citare sursă.

CONFORM CU ORIGINEA LUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
de Securitate și Apărare” (București: Departamentul pentru Integrare Euroatlantică și Politica de Apărare, 2006)		<p>acestui tip de amenințare. Din această perspectivă, UE consideră că promovarea unui mediu stabil regional și internațional este o condiție pentru combaterea proliferării armelor de distrugere în masă, fiind necesară totodată o strânsă cooperare cu actori cheie (SUA și Federația Rusă, Japonia și Canada). De asemenea, este necesară creșterea sprijinului politic, financiar și tehnic în ceea ce privește verificarea regimurilor internaționale din domeniul neproliferației, precum și a eforturilor UE în rezolvarea conflictelor regionale prin utilizarea tuturor instrumentelor valabile în cadrul PESCO/PESA. Nu în ultimul rând, Strategia subliniază necesitatea adaptării arhitecturii instituționale a UE prin crearea unei unități din cadrul Secretariatului General al Consiliului, care să funcționeze ca un centru de monitorizare, în strânsă legătură cu SITCEN și Comisia Europeană.</p> <p>2004 – Headline Goal 2010</p> <p>Conform mandatului transmis prin intermediul Strategiei de Securitate, statele membre au decis, la Consiliul European din iunie 2004, adoptarea unei noi abordări în ceea ce privește procesul de dezvoltare a capacităților europene în domeniul securității și apărării. Din această perspectivă, a fost adoptat noul Obiectiv Global al UE (Headline Goal 2010 – HG 2010) care vizează focalizarea demersurilor UE asupra îmbunătățirii</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>calitative a capacităților de apărare, precum și adaptarea acestora la cerințele formulate prin intermediul Strategiei de Securitate. În mod concret, HG 2010 vizează:</p> <ul style="list-style-type: none"> • creșterea interoperabilității forțelor puse la dispoziția UE, precum și consolidarea capacităților de dislocare și sprijin ale acestora; • extinderea spectrului de misiuni pe care UE le va îndeplini, în spiritul prevederilor Strategiei de Securitate prin includerea unor tipuri noi de operații precum: dezarmare, asistență pentru state terțe în combaterea terorismului, reforma sectorului de securitate; • dezvoltarea capacităților de reacție rapidă ale UE, atât pe palierul decizional (obiectivul fiind ca decizia privind lansarea unei operații să poată fi luată în termen de 5 zile), cât și în ceea ce privește dislocarea în teatru (maxim 10 zile de la adoptarea deciziei). <p>2004 – PESA și combaterea terorismului</p> <p>Atacurile teroriste din septembrie 2001, martie 2004 și iulie 2005, au contribuit la reluarea demersurilor UE în domeniul combaterii terorismului. Din această perspectivă, abordarea UE pe dimensiunea luptei împotriva terorismului s-a extins prin includerea, alături de demersurile circumscrise pilonului III, contribuției PESA, în spiritul prevederilor Strategiei de Securitate. Subsumat acestei decizii, în noiembrie 2004, Consiliul</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Rob

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>UE a adoptat Cadrul conceptual al dimensiunii PESA în cadrul luptei împotriva terorismului, care stabilește aspectele asupra cărora va trebui să se concentreze UE în viitor (interoperabilitatea capacităților civile și militare, crearea unui centru european NBC etc.).</p> <p>De asemenea, atacurile teroriste de la Madrid, din iunie 2004, au determinat adoptarea la nivelul UE a Clauzei de Solidaritate prin care se stabilește modul în care UE va acorda asistență statelor care se pot confrunta cu atacuri teroriste, dezastre naturale sau provocate de om.</p> <p>2004 – Agenția Europeană de Apărare (EDA) în vederea eliminării deficiențelor identificate în planul operaționalizării dimensiunii de securitate și apărare la nivelul UE, în iulie 2004 a fost adoptată decizia privind înființarea Agenției Europene de Apărare (EDA). Misiunile principale ale acestei structuri sunt legate de elaborarea și implementarea unei abordări globale asupra procesului de dezvoltare a capacităților de apărare și eficientizării sprijinului acordat statelor membre în materie de cerere și ofertă, cu privire la achizițiile din domeniul apărării. În acest sens, EDA asigură cadrul pe termen lung pentru o politică europeană coerentă în domeniul dezvoltării capacităților de apărare, cercetării și armamentelor, în sensul unei abordări convergente a politicilor naționale în domeniu.</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Eugen BOAMBĂ, STUDIU PRIVIND SISTEMUL DE SECURITATE EUROPEANĂ LA ÎNCEPUT DE MILENIU, https://buletinul.unap.ro/pagini/b4_2	2007	<p>Totodată, EDA își propune încurajarea inițiativelor naționale și multinaționale care răspund nevoilor PESA. Civilian Headline Goal 2008 – Componenta civilă a PESA. După ce în iunie 2000, Consiliul European de la Feira stabilea zonele prioritare de dezvoltare a componentei civile a Politicii Europene de Securitate și Apărare (poliție, stat de drept, administrație civilă, protecție civilă) în iunie 2004 a fost adoptat un Plan de acțiune care definește prioritățile și calendarul privind sporirea și consolidarea capacităților civile ale UE. Practic, plecând de la ideea că principalul atu al UE în domeniul gestionării crizelor constă în capacitatea sa de a mobiliza o gamă largă de instrumente pe care le are la dispoziție, acest Plan de acțiune este orientat spre operaționalizarea capacității UE de asigurare a unui răspuns coerent și coordonat. Din această perspectivă, luând în considerare schimbările intervenite la nivelul mediului strategic, dezvoltările instituționale, precum și procesul de largire, UE a adoptat Obiectivul Global UE pe componenta civilă (ce a avut ca orizont de realizare anul 2008 – CHG 2008).</p> <p>Pagini 95-98. Procesul decizional în domeniul PESA Structura procesului decizional în domeniul Politicii Externe și de Securitate Comună și Politicii Europene de Securitate și Apărare este preponderent de tip</p>	849	Fără citare sursă.

CONFORM CU ORIGINALUL 9

RM

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
007/336.pdf		<p>interguvernamental. Rolul cheie revine statelor membre ale Uniunii, ai căror reprezentanți se reunesc în formatul Consiliului European (șefii de stat și de guvern), în format ministerial (Consiliul Afaceri Generale și Relații Externe), ambasadorial (Comitetul Reprezentațiilor Permanenți, sau Consiliul Politic și de Securitate), șefi de stat major sau adjuncți ai acestora (Comitetul Militar), precum și în grupuri de lucru formate din experți naționali din partea reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă UE. Pe lângă aceste structuri, la procesul decizional participă, de la caz la caz, și Comisia Europeană, iar Parlamentul European are doar un rol consultativ. Conform Tratatului UE, Consiliul European definește principiile și direcțiile generale de acțiune în domeniul politicii externe și de securitate, incluzând aspectele referitoare la dimensiunea de apărare, iar Consiliul UE adoptă deciziile necesare implementării acestora. Instrumentele juridice de care dispune Consiliul sunt strategiile comune, acțiunile comune și pozițiile comune. Consiliul UE recomandă șefilor de stat și de guvern strategiile comune, pe care le implementează ulterior, în special prin adoptarea de acțiuni și poziții comune (TUE, Art. 13). Consiliul Uniunii Europene, deși este o singură instituție, se întrunește în 9 formate (Schema 5) la nivel ministerial (externe, economic și financiar, agricultură, interne etc.).</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Problematika securității și apărării este gestionată la nivelul Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (CAGRE), care are reuniuni lunare la nivel de miniștrii de externe sau de câte ori este necesar. CAGRE se întrunește în formate separate pentru a trata afacerile generale (se discută aspecte instituționale, politici generale), și relațiile externe. De două ori pe semestru (informal la jumătatea președinției și formal la sfârșitul său) CAGRE se întrunește în format miniștrii apărării, unde sunt abordate aspectele cu implicații militare ale PESA. La reuniunile CAGRE participă și Secretarul General / Înalt Reprezentant al Consiliului, precum și reprezentanți ai Comisiei Europene. Reuniunile sunt prezidate de ministrul de externe al statului care deține Președinția Consiliului UE. Comitetul Reprezentanților Permanenți (COREPER) este structura care pregătește întâlnirea miniștrilor de externe, și este format din reprezentanții permanenți ai statelor membre la Bruxelles. COREPER se întrunește în două formate, COREPER 1, cu atribuții în domeniul politicilor comunitare (din cadrul pilonului I) și COREPER II (gestionează în special problematica relațiilor externe și politici de securitate și apărare – pilonul II). Procesul decizional de rutină pomește de la orientările politice majore rezultate în urma reuniunilor Consiliului European. Transformarea acestora în politici ale Uniunii</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Koly

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>și implementarea acestora se face de către Consiliul UE, prin intermediul Secretariatului General și al structurilor responsabile și, de la caz la caz, al Comisiei Europene (aspectele comunitare din cadrul politicii externe și de securitate a UE). La nivelul Consiliului, rolul major revine Comitetului Politic și de Securitate (PSC), al cărui profil instituțional este prezentat mai jos. În elaborarea documentelor privind problematica securității și apărării, PSC primește recomandări și opinii din partea Comitetului Militar (care beneficiază de expertiză din partea Statului Major Militar), a Comitetului privind Aspectele Civile în Managementul Crizelor, a Comisiei (dacă este cazul), a serviciului juridic și a celorlalte structuri cu atribuții din cadrul Secretariatului General al Consiliului. Pe această bază, ambasadorii reuniți la nivelul Comitetului Politic și de Securitate, avizează documentul care va fi înaintat Comitetului Reprezentanților Permanenți pentru discutarea eventualelor probleme asupra cărora nu s-a întrunit consensul. Miniștrii de externe reuniți în cadrul Consiliului UE decid cu privire la document, pe care îl promovează în final pe agenda Consiliului European. Structura instituțională în domeniul PESA Secretariatul General / Înalt Reprezentat pentru PESC Tratatul de la Amsterdam (adoptat în 1997, intrat în vigoare în 1999) îi atribuie Secretariatului General al Consiliului UE (TEU,</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Art. 26) și rolul de înalt reprezentant pentru PESC (SG/IR pentru PESC). În condițiile încorporării Politicii Europene de Securitate și Apărare, în cadrul pilonului II al Politicii Externe și de Securitate Comună, după Summitul franco-britanic de la St. Malo (decembrie 1998), SG/IR pentru PESC a obținut responsabilități și în domeniul securității și apărării. În exercitarea atribuțiilor sale a fost înființată o Unitate Politică de Planificare și Avertizare Timpurie. (Unitatea Politică). Atribuțiile acestei structuri, conform Declarației nr. 6 anexate Tratatului de la Amsterdam, includ: monitorizarea și analizarea evoluțiilor în planul PESC; evaluarea intereselor externe și de securitate ale Uniunii și identificarea domeniilor prioritare de acțiune; avertizarea timpurie privind situațiile care pot conduce la crize politice cu impact asupra PESC; redactarea, la solicitarea Consiliului, Președinției sau din proprie inițiativă, de recomandări, analize și strategii. În urma Consiliilor Europene de la Cologne (iunie 1999), Helsinki (decembrie 1999) și Nisa (decembrie 2000), liderii UE au decis constituirea unor noi structuri politice și militare permanente, cu scopul de a oferi Consiliului UE orientarea politică și direcționarea strategică necesare. Comitetul Politic și de Securitate (Political and Security Committee - PSC sau, după denumirea larg utilizată în limba franceză, Comité Politique et de</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL 13

204

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Eugen BOAMBĂ, STUDIU PRIVIND SISTEMUL DE SECURITATE EUROPEANĂ LA ÎNCEPUT DE MILENIU, https://buletinul.unap.ro/pagini/b4_2007/336.pdf	2007	<p>Sécurité - COPS), Comitetul Militar (European Union Military Committee – EUMC) și Statul Major Militar (European Union Military Staff – EUMS) au fost înființate în acest sens în cadrul Consiliului UE, în ianuarie 2001 (deciziile CFSP nr. 78, 79 și 80).</p> <p>Pagini 100-101.</p> <p>EUMC oferă consiliere militară și adresează recomandări Comitetului Politic și de Securitate în domeniul dezvoltării conceptului privind managementul crizei în aspectele militare ale acestuia, evaluări de risc ale potențialelor crize, precum și elaborarea, evaluarea și revizuirea obiectivelor în domeniul dezvoltării capabilităților militare. Totodată, oferă orientări militare generale pentru Statul Major al UE. Relațiile dintre EUMC și structurile relevante ale NATO sunt definite în cadrul documentelor privind aranjamentele de cooperare permanentă între cele două organizații. Lucrările EUMC sunt pregătite de un grup de lucru (EUMC Working Group), de EUMS sau de alte structuri cu responsabilități în domeniu. În vederea gestionării problematicii dezvoltării capabilităților militare de apărare, conform Obiectivului Global 2010 (Headline Goal 2010), a fost creată o structură specială în coordonarea EUMC, grupul de lucru privind Obiectivul Global (HTF), constituit din experți militari din partea statelor membre și EUMS.</p>	303	Fără citare sursă

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Ajutordestat.ro/documente/tratat%20Lisabona%20_%20ENG_573.ro.pdf	Uploaded 16.12.2009	<p>Statul Major Militar al UE (EUMS)</p> <p>Statul Major Militar al UE este parte a Secretariatului General al Consiliului UE și este compus din experți militari secondați din statele membre. EUMS are ca obiective: avertizarea timpurie, evaluare situațională și planificarea strategică pentru întreaga gamă de misiuni militare ale UE, cu sau fără recurs la resursele și capacitățile NATO, respectiv misiuni de menținere a păcii, misiuni cu forțe combatante în managementul crizelor (incluzând misiuni de impunere a păcii), precum și misiunile definite de Strategia Europeană de Securitate (operațiuni de dezarmare, sprijinul statelor terțe în combaterea terorismului și reforma sectorului de securitate). EUMS lucrează sub orientarea Comitetului Militar și oferă expertiză militară pentru structurile UE, în special SG/IR pentru PESC. În același timp reprezintă legătura critică dintre forțele armate ale statelor membre și Consiliul UE. Din punctul de vedere al structurii organizatorice, EUMS cuprinde 6 componente (Schema 6): Politici și Planificare, Informații, Operații și Exerciții, Logistică și Resurse, Comunicații și sisteme de Informații, Celula de Planificare Civil-Militară.</p> <p>Pagini 105-108.</p> <p>O Europă mai democratică și mai transparentă, în care Parlamentul European și parlamentele naționale se bucură de un rol consolidat, în care cetățenii au mai</p>	956	Fără citare sursă.

CONFORMA CU ORIGINALUL

Katy

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>multe șanse de a fi ascultați și care definește mai clar ce este de făcut la nivel european și național și de către cine.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Un rol consolidat pentru Parlamentul European: ales direct de către cetățenii Uniunii Europene, acesta are noi atribuții majore privind legislația, bugetul Uniunii Europene și acordurile internaționale. Prin faptul că se recurge mai des la procedura de codecizie în cadrul elaborării politicilor europene, Parlamentul European se află pe o poziție de egalitate cu Consiliul (care reprezintă statele membre) în ceea ce privește adoptarea celei mai mari părți a legislației Uniunii Europene. • O mai mare implicare a parlamentelor naționale: parlamentele naționale pot participa într-o măsură mai mare la activitățile Uniunii Europene, în special datorită unui nou mecanism care le permite să se asigure că aceasta intervine numai atunci când se pot obține rezultate mai bune la nivel comunitar (principiul subsidiarității). Alături de rolul consolidat al Parlamentului European, implicarea parlamentelor naționale conduce la consolidarea caracterului democratic și la creșterea legitimității acțiunilor Uniunii. • O voce mai puternică pentru cetățeni: datorită inițiativei cetățenilor, un milion de cetățeni din diferite state membre pot cere Comisiei să prezinte noi propuneri 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>politice.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cine și ce face: relația dintre statele membre și Uniunea Europeană este mai clară, odată cu repartizarea competențelor. • Retragerea din Uniune: Tratatul de la Lisabona recunoaște explicit, pentru prima dată, posibilitatea ca un stat membru să se retragă din Uniune. <p>O Europă mai eficientă, cu metode de lucru și reguli de vot simplificate, cu instituții eficiente și moderne pentru o Uniune Europeană cu 27 de membri, capabilă să acționeze mai bine în domeniul de prioritate majoră.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Un proces decizional eficient: votul cu majoritate calificată din Consiliu este extins la noi domenii politice, astfel încât procesul decizional să se desfășoare mai rapid și mai eficient. Începând din 2014, calcularea majorității calificate se va baza pe sistemul dublei majorități, a statelor membre și a populației, reflectând astfel dubla legitimitate a Uniunii. Dubla majoritate se obține atunci când o decizie este luată prin votul a 55% din statele membre, reprezentând cel puțin 65% din populația Uniunii. • Un cadru instituțional mai stabil și mai eficient: Tratatul de la Lisabona creează funcția de președinte al Consiliului European (ales pentru un mandat de doi ani și jumătate), introduce o legătură directă între alegerea președintelui Comisiei și rezultatele alegerilor europene, 		

Keh

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fle în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>prevede noi dispoziții referitoare la viitoarea structură a Parlamentului European și include reguli clare privind cooperarea consolidată și dispozițiile financiare.</p> <ul style="list-style-type: none"> • O viață mai bună pentru europeni: Tratatul de la Lisabona ameliorează capacitatea UE de a acționa în diverse domenii de prioritate majoră pentru Uniunea de azi și pentru cetățenii săi - precum libertatea, securitatea și justiția (combaterea terorismului sau lupta împotriva criminalității). Într-o anumită măsură, Tratatul se referă și la alte domenii, printre care politica energetică, sănătatea publică, schimbările climatice, serviciile de interes general, cercetare, spațiu, coeziune teritorială, politică comercială, ajutor umanitar, sport, turism și cooperare administrativă. O Europă a drepturilor, valorilor, libertății, solidarității și siguranței, care promovează valorile Uniunii, introduce Carta drepturilor fundamentale în dreptul primar european, prevede noi mecanisme de solidaritate și asigură o mai bună protecție a cetățenilor europeni. • Valori democratice: Tratatul de la Lisabona specifică și consolidează valorile și obiectivele care stau la baza Uniunii. Aceste valori sunt menite să servească drept punct de referință pentru cetățenii europeni și să arate ce anume are de oferit Europa partenerilor săi din întreaga lume. • Drepturile cetățenilor și Carta drepturilor fundamentale: 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Tratatul de la Lisabona menține drepturile existente și introduce altele noi. În mod special, garantează libertățile și principiile înscrise în Carta drepturilor fundamentale și conferă dispozițiilor acesteia forță juridică obligatorie. Se referă la drepturi civile, politice, economice și sociale.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Libertate pentru cetățenii europeni: Tratatul de la Lisabona menține și consolidează cele „patru libertăți”, precum și libertatea politică, economică și socială a cetățenilor europeni. • Solidaritate între statele membre: Tratatul de la Lisabona prevede faptul că Uniunea și statele membre acționează împreună în spirit de solidaritate în cazul în care un stat membru este ținta unui atac terorist sau victima unei catastrofe naturale sau provocate de om. De asemenea, se subliniază solidaritatea în domeniul energiei. • Mai multă siguranță pentru toți: Uniunea beneficiază de o capacitate extinsă de acțiune în materie de libertate, securitate și justiție, ceea ce aduce avantaje directe în ceea ce privește capacitatea sa de a lupta împotriva criminalității și terorismului. Noile prevederi în materie de protecție civilă, ajutor umanitar și sănătate publică au, de asemenea, obiectivul de a întări capacitatea Uniunii de a răspunde la amenințările la adresa securității cetățenilor europeni. Europa ca și 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>actor pe scena internațională – instrumentele de politică externă de care dispune Europa sunt regrupate atât în ceea ce privește elaborarea, cât și adoptarea noilor politici. Tratatul de la Lisabona oferă Europei o voce mai clară în relațiile cu partenerii săi din întreaga lume. De asemenea, utilizează forța dobândită de Europa în domeniul economic, umanitar, politic și diplomatic pentru a promova interesele și valorile europene pe plan mondial, respectând, în același timp, interesele specifice ale statelor membre în domeniul afacerilor externe.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Numirea unui Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, care este și unul din vicepreședinții Comisiei, va crește impactul, coerența și vizibilitatea acțiunii externe a UE. • Noul Serviciu european pentru acțiune externă va oferi înaltului Reprezentant sprijinul necesar. • Uniunea are o personalitate juridică unică, ceea ce îi întărește puterea de negociere, determinând-o să fie mai eficientă pe plan mondial și un partener mai vizibil pentru țările terțe și organizațiile internaționale. • Evoluția politicii europene de securitate și apărare se va realiza păstrând unele modalități decizionale specifice, facilitându-se totodată o cooperare consolidată în cadrul unui grup mai mic de state membre. 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Octavian Manea, Dimensiunea de apărare a UE, Revista „22”, 2010.	12 ian. 2010	<p>Pagini 108-111.</p> <p>Inovațiile Tratatului de la Lisabona</p> <p>Tratatul de Lisabona crează portofoliul de înalt Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri Externe și Politică de Securitate. Printre atribuțiile sale cele mai importante se află și coordonarea clasicei Politici Europene pentru Securitate și Apărare (PESA), rebranduită drept Politică de Securitate și Apărare Comună (PSAC). Aceasta din urmă are rolul de a pune la dispoziția UE o capacitate operațională, formată deopotrivă din mijloace militare și civile, pentru a fi folosită în misiunile pe care Uniunea le-ar putea desfășura pentru menținerea păcii și securității internaționale sau prevenirea conflictelor, la cererea Consiliului de Securitate al ONU.</p> <p>Până la 1 decembrie 2009, momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, meniul de sarcini operaționale pe care UE avea mandatul să le execute erau cunoscute sub denumirea formală de „misiunile de tip Petersberg”, cuprinzând misiuni umanitare și de evacuare, misiuni de menținere a păcii, misiuni ale forțelor combatante pentru gestiunea crizelor, inclusiv misiuni pentru restabilirea păcii. Prin esența lor, toate erau misiuni de gestiune a crizelor dezvoltate preponderent pentru a răspunde acelor riscuri și instabilități balcanice care, pe parcursul anilor '90, au</p>	799	Fără citare sursă.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>afectat stabilitatea Europei. Și totuși, prin Lisabona, UE pare a se adapta la mediul de securitate post-11 septembrie 2001, pentru că, cel puțin pe hârtie, din perspectiva Tratatului, trebuie să se ocupe acum și de misiuni de consiliere și asistență militară, operațiuni de dezarmare, prevenire a conflictelor, dar și de stabilizare postconflict. Vor mai trece însă câțiva ani până când UE va dispune de potențialul operațional necesar desfășurării întregului spectru de misiuni asumat prin litera tratatului. În 1999, UE își fixa ca obiectiv crearea până în 2003 a Forței Europene de Reacție Rapidă, de 60.000 de oameni, care trebuia proiectată în teatru de operațiuni în cel mult 60 de zile și menținută în teren cel puțin un an. Nici până astăzi, aceasta nu a devenit operațională, în special din cauza absenței mijloacelor de transport strategic și de susținere în teatru de operațiuni. Tocmai pentru a corecta acest deficit, se instituie Agenția de Apărare Europeană cu misiunea prioritară de a elimina dublarea cheltuielilor, existente în special în zona cercetării și dezvoltării tehnologiei militare, promovând armonizarea necesităților în materie de capacități operaționale și complementarizarea programelor naționale de achiziție.</p> <p>Deși PSAC nu își propune să creeze o armată europeană în sens clasic, totuși, aceasta are ca obiectiv definirea treptată a unei politici de apărare comune a</p>		

daly

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Uniunii, care ar trebui să conducă în timp la o apărare colectivă propriu-zisă. Cu alte cuvinte, UE pare mai aproape ca oricând de transformarea într-o organizație de apărare colectivă similară NATO. Deja, acest deziderat este consolidat pe hârtie sub forma unei așa-numite „clauze de asistență mutuală”, care oferă garanții de securitate chiar mai ample decât articolul mușchetarilor din Tratatul de la Washington, pentru că obligă celelalte state membre, în cazul în care teritoriul unui stat membru este victima unei agresiuni militare, „să îi acorde ajutor și asistență prin toate mijloacele de care dispun”. Pe fond, însă, această evoluție instituțională a UE în direcția unei organizații de apărare colectivă rămâne un pod mult prea îndepărtat, atât timp cât la nivelul blocului comunitar există state precum Marea Britanie sau România, care consideră că fundamentul apărării lor colective rămâne ferm ancorat în NATO și SUA. Mai mult, UE este departe de a fi capabilă să garanteze securitatea statelor sale membre în sensul logicii mușchetarilor, „toți pentru unul, unul pentru toți”. UE nu dispune nici pe departe de capacitățile sau de infrastructura integrată de coordonare a unor operațiuni de apărare teritorială. Și asta pentru un motiv foarte simplu. Pentru că de toate acestea se ocupă în mod tradițional NATO. Nici măcar meniul operațiunilor tip Petersberg nu poate fi asumat</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Politica europeană de vecinătate, http://www.undp.md/border/Download/politica_europeana_de_vecinatate.doc	Uploaded 19.06.2005	<p>de UE, fără recurs la capacitățile de planificare ale NATO. Și trebuie avut în vedere, pe fondul actualului climat economic, dacă statele UE vor dori să investească în dublarea unor infrastructuri deja existente, când bugetele destinate politicilor de apărare vor fi primele vizate de reduceri drastice. Pe de altă parte, este riscant să elaborezi garanții de securitate lipsite de acoperire. Istoria ne arată că nu litera Tratatului este cea care contează, ci ceea ce se află în spatele său, postura strategică reflectată prin mecanismele de a veni fiecare în apărarea celuilalt.</p> <p>„Ceea ce a dat asigurări Germaniei în timpul Războiului Rece nu a fost articolul 5, care era chiar vag, ci prezența a 300.000 de militari americani pe teritoriul său”, declara recent ministrul de Externe al Poloniei, Radoslaw Sikorski. Tot el avertiza, în aprilie 2008, la București, în plin summit NATO, că în 1939 „Polonia a fost prima care l-a înfruntat pe Hitler. Credeam că avem garanții solide, care ulterior s-au dovedit necredibile din punct de vedere militar. Calculele unei țări depind de garanțiile pe care le primește, așa că ar fi bine ca ele să fie credibile”.</p> <p>Pagina 111. Politica Europeană de Vecinătate (PEV) Reprezintă o nouă abordare în cadrul relațiilor dintre Uniunea Europeană și vecinii săi, abordare ce o</p>	208	Fără citare sursă.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>depășește pe cea tradițională bazată pe cooperare. Această politică constituie un cadru de consolidare a relațiilor de vecinătate și vizează intensificarea cooperării cu statele vecine UE lărgite în vederea creării unei zone de prosperitate și bună vecinătate, a unui „cerc de prieteni” la frontierele Uniunii. Obiectivele Politicii Europene de Vecinătate: Obiectivul principal al PEV este împărțirea beneficiilor aduse de extinderea UE din 2004 cu țările sale vecine. Un alt obiectiv este cel stabilit prin Strategia Europeană de Securitate din 2003, și anume creșterea securității în vecinătatea Uniunii extinse. Politica Europeană de Vecinătate nu oferă statelor vizate (statele din estul Europei și statele mediteraneene, și din iunie 2004 și statele sud-caucaziene) perspectiva aderării la UE, ci permite o relație privilegiată cu vecinii și o mai bună focalizare a eforturilor în domeniul de importanță vitală pentru apropierea statelor vizate de standardele europene. Printre beneficiile oferite de PEV se numără cele ce țin de dezvoltarea economică și socială precum și obținerea posibilității de acces pe piața internă și integrarea în cadrul altor alte politici europene:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Educația, pregătirea profesională și tineretul; - Probleme de mediu; - Cultura; - Politica audiovizualului; 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Politica europeană de vecinătate, http://www.undp.md/border/Download/politica_europeana_de_vecinatate.doc</p>	<p>Uploaded 19.06.2005</p>	<p>Pagini 115-116. Necesitatea unei Politici Europene de Vecinătate (PEV) se face acut simțită în 2003, când apare problema creării a noi bariere în Europa după extinderea Uniunii Europene. În martie 2003, Comisia Europeană în Comunicarea sa asupra Europei Extinse trasează principiile politicii de vecinătate a UE și pune accentul pe importanța acordată de către Uniunii relațiilor cu vecinii săi. Conform acestei Comunicări, ajutorul financiar furnizat până acum statelor vecine, îndeosebi prin programele TACIS și MEDA, va fi suplimentat în viitor prin crearea unui nou instrument financiar, Instrumentul European pentru Vecinătate și Colaborare care va susține implementarea politicii de vecinătate. În octombrie 2003, Consiliul European a salutat inițiativa și a invitat Comisia și Consiliul de Miniștri să o continue. Pe 12 mai 2004 Comisia Europeană prezintă Comunicarea „Politica Europeană de Vecinătate. Strategia și Rapoartele pe Țară” care stabilește pașii concreți de implementare a politicii de vecinătate și modul de extindere a beneficiilor largirii UE asupra noilor săi vecini. Atingerea acestor scopuri urma să se facă prin definirea împreună cu țările vecine vizate a unui set de priorități ce vor fi notate în Planuri de Acțiune, care reprezintă documentul politic-cheie în dezvoltarea relațiilor dintre UE și vecinii săi. Planurile de</p>	<p>275</p>	<p>Fără citare sursă.</p>

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Alin Bodescu, Revizuirea concepției strategice a NATO, în „Colocviu Strategic”, nr. 1/2008, Editura UNAP, pp. 117-123.	2008	<p>Acțiune urmau să aibă la baza angajamentul pentru valorile comune: respectul pentru drepturile omului, inclusiv drepturile minorităților; supremația legii; o bună guvernare; promovarea unei bune relații cu vecinii; respectarea principiilor economiei de piață și a dezvoltării durabile. Un alt obiectiv al Planurilor de Acțiune a fost declarată apropierea în politica externă a partenerilor. Evoluția relațiilor dintre UE și statele vecine cu care Uniunea Europeană va semna Planurile de Acțiune va depinde totalmente de modul în care statul vecin împărtășe.</p> <p>Pagini 117-118.</p> <p>Concepția strategică NATO – 1999</p> <p>Deși nu există o definiție formală a concepției strategice, nu este dificil să identificăm aria sa de cuprindere și puterea pe care o exercită asupra gândirii la cel mai înalt nivel în cadrul alianței. Extrapolând limbajul militar al planificării, concepția strategică este acel curs de acțiune acceptat ca rezultat al estimării situației strategice existente la un moment dat. Concepția prezintă ceea ce trebuie făcut într- un limbaj destul de general pentru a fi flexibil, accesibil și a permite utilizarea sa în stabilirea măsurilor politice, diplomatice, economice, psihologice, militare și de altă natură care rezidă din conținutul său. În contextul documentelor de referință ale Alianței, concepția strategică reprezintă</p>	208	Fără citare sursă. Preluare inclusiv cu notele textului sursă. Sursa este dată la bibliografie.

CONFORM CU ORIGINALUL
27
80819

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Alin Bodescu, Revizuirea concepției strategice a NATO, în „Colocviu Strategic”, nr. 1/2008, Editura UNAp, pp. 117-123.	2008	documentul care furnizează un cadru politic dezvoltat pentru înțelegerea posibilă ale Alianței. Ierarhic vorbind, concepția strategică face legătura între tratat și directivele politice ministeriale sau cele emise periodic de către șefii de state și guverne cu ocazia întâlnirilor la nivel înalt, dezvoltând și interpretând (în sens juridic) prevederile tratatului. Evoluția seriei concepțiilor strategice consemnează prima apariție în anul 1950, cu denumirea Concepția Strategică pentru Apărarea Spațiului Nord-Atlantic. Schimbările majore în aria amenințărilor sau poziția adoptată de Alianță față de problemele securității regionale au determinat actualizări succesive în anii 1957, 1968, 1991 și, cel mai recent, în 1999.	281	Fără citare sursă. Sursa este dată la bibliografie.
		Pagini 118-119. Concepția strategică din 1999 face referire în mod explicit la următoarele amenințări la adresa păcii și stabilității Alianței: opresiunea, conflictele etnice, proliferarea globală a armelor de distrugere în masă și a terorismului. Summitul, cel de la Riga și Directiva Politică Globală adoptată de acest forum, au confirmat valabilitatea și orizontul de acțiune al concepției în această privință: terorismul global și proliferarea armelor de distrugere în masă vor continua să reprezinte principalele amenințări la adresa alianței în următorii 10-15 ani. Evenimentele de la 11 septembrie 2001		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>reprezintă un reper care a marcat substanțial și ireversibil configurația noului mediu de securitate și care, pe de altă parte, a determinat deschiderea unor dezbateri aprinse pe marginea viitorului relațiilor de securitate transatlantice. Se consideră că modificările apărute în mediul de securitate internațional au fost așa de dramatice și fundamentale, încât modul de rezolvare a problemelor curente nu mai corespunde noilor condiții. Era post-Război Rece s-a încheiat brusc cu evenimentele de la 11 septembrie, o nouă etapă se prefigura, greu de definit și care impunea reevaluarea triadei amenințări la adresa securității NATO și internaționale – strategie care să prevadă modalitățile de răspuns și capabilități militare necesare contracarării noilor amenințări. În acest context, asistăm de ceva vreme la o dezbateră acută care se desfășoară în cercurile politice, dar și academice, transatlantice, asupra relevanței actualei concepții strategice în contextul apariției noilor amenințări și provocări la adresa securității internaționale. Polemica nu poate fi decât pozitivă prin aducerea în discuție a viitoarei situații strategice, produsul ei furnizând o bază de dezvoltare a viitoarei concepții strategice, reliefând părțile slabe sau anacronice, precum și aspectele valabile care vor confirma relevanța și perenitatea unor tendințe corect prevăzute. Bineînțeles că există o diversitate de opinii,</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

ds

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Alin Bodescu, Revizuirea concepției strategice a NATO, în „Colocviu Strategic”, nr. 1/2008, Editura UNAP, pp. 117-123.	2008	<p>unele.....</p> <p>Pagini 119-123.</p> <p>La întrebarea dacă NATO are nevoie de un nou concepție strategică, unii experți reformatori⁴ care au urmărit filozofia dezvoltării documentului în discuție consideră ca aceasta s-ar impune din mai multe motive. Se apreciază că acestea nu sunt suficient de bine reliefate de concepția actuală sau lipsesc, lucru ce nu ajută publicul să înțeleagă de ce Alianța și-a extins competențele cu care a fost inițial investită. Primul dintre acestea ar fi rolul cvasiglobal pe care îl joacă Alianța în special după 2001 (reconstrucția Afganistanului, asistența acordată Pakistanului și Statelor Unite la dezastre sau sprijinul logistic pentru forțele africane desfășurate în Darfur). În al doilea rând, procesul de extindere și gama parteneriatelor a cunoscut o dezvoltare importantă care trebuie, de asemenea, justificată. Un al treilea motiv se referă la diversificarea gradului de permisivitate a mediului, forțele Alianței operând în medii din ce în ce mai ostile. În al patrulea rând, unitatea de acțiune a Alianței a avut de suferit atunci când sarcinile sale de securitate nu au fost repartizate solidar tuturor aliaților, greutățile fiind suportate doar de anumite națiuni care, în baza intereselor lor, s-au oferit să execute unele misiuni. În final, NATO a remarcat relevanța crescândă a celorlalți</p>	1028	Fără citare sursă. Preluare inclusiv cu notele textului sursă. Sursa este dată la bibliografie.

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>actori globali și regionali (OSCE, ONU, UE), capabili să furnizeze efortul necesar campaniilor de reconstrucție și, implicit, nevoia stringentă a integrării și cooperării cu aceste organizații. Deși concepția strategică din 1999 a luat în considerare amenințările generate de statele-problemă, proliferarea armelor de distrugere în masă și alte amenințări transnaționale, cum ar fi conflictele etnice sau religioase, acestea nu putea anticipa amplitudinea amenințării teroriste. Cu toate că momentul atacurilor teroriste din 11 septembrie 2001 împotriva Statelor Unite a determinat elaborarea unor documente importante dedicate în mod special luptei cu acest flagel precum Concepția Militară pentru Apărarea împotriva Terorismului (Summit Praga, 2002), Planul de Acțiune al Parteneriatului împotriva Terorismului și Planul de Acțiune NATO-Rusia împotriva Terorismului (Summit Istanbul, 2004), sau a prevăzut o serie de măsuri specifice în cadrul unor planuri precum Planul de Acțiune pentru planificarea urgențelor civile (Summit Istanbul, 2004), sau a directivelor politice, (Directiva Politică Generală – Summit Riga, 2006), Declarație privind Securitatea Alianței (Summit Strasbourg-Kehl, 2009), NATO trebuie să-și actualizeze în continuare estimarea generală a amenințărilor și să-și adapteze capacitățile și strategiile în mod corespunzător. Putem însă constata și recomandări contradictorii pentru</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>revizuirea concepției strategice. Se apreciază, de exemplu, că se impune autorizarea operațiilor NATO de către Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite prin acordarea unei așa-numite legitimări suplimentare pentru utilizarea forței³⁸. Oficializarea recurgerii la forța armată în afara cadrului tradițional al dreptului internațional, adică sub egida ONU și cu aprobarea Consiliului de Securitate, în cadrul unei concepții strategice revizuite ar fi total în afara spiritului Alianței. Concepția strategică nu poate contrazice prevederile Tratatului Nord-Atlantic care, încă din preambul, stabilește cadrul de desfășurare a acțiunilor Alianței, în concordanță cu scopurile și principiile Națiunilor Unite. Soluționarea disputelor internaționale și recurgerea la folosirea forței se vor desfășura într-o manieră compatibilă principiilor Cartei Națiunilor Unite (art.1 Tratat). Articolul 5 al Tratatului, inspirat de prevederile articolului 51 al Cartei Națiunilor Unite, care recunoaște dreptul statelor la legitimă apărare individuală sau colectivă și, mai apoi articolul 7, recunosc supremația Consiliului de Securitate al ONU pentru decizia asupra măsurilor potrivite pentru soluționarea disputelor sau conflictelor. Apoi, în baza articolului 12, statele membre ale NATO (Figura 15) pot solicita revizuirea Tratatului de la Washington în cazul apariției unor situații noi și neprevăzute și care amenință pacea și securitatea</p>		

CONFORM PCU ORIGINALUL

Red

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>internațională. Carta Națiunilor Unite a reprezentat un pas important în istoria civilizației, iar prin exprimarea ilegalității recurgerii la folosirea forței pentru atingerea unor obiective politice va continua să dețină supremația în dreptul internațional. Cu toate acestea, prevederile Cartei sau ale Tratatului nu vor putea opri statele să recurgă la forța armată, pentru a se apăra legitim împotriva atacului efectiv sau iminent la adresa integrității teritoriale și a independenței politice. O altă recomandare care nu susține în mod real revizuirea concepției se referă la anacronismul unor inițiative menționate în textul concepției și devenite, între timp, fără obiect. Simpla mențiune a unei inițiative (Identitatea Europeană de Securitate și Apărare) nu poate determina revizuirea concepției strategice din 1999, după cum nici atenția limitată acordată cooperării cu Uniunea Europeană (UE) sau nealinieră la Strategia Națională de Securitate a Statelor Unite și la Strategia de Securitate a UE nu pot constitui motive suficiente pentru a lansa un asemenea efort. Cât privește cooperarea cu UE, în comunicatul Reuniunii la nivel înalt de la Washington din 1999 s-au trasat liniile directoare pentru dezvoltarea relațiilor între cele două organizații, situații incluse ulterior în acordurile „Berlinplus” (17 martie 2003), dovadă fiind sprijinul pe care NATO l-a acordat UE în desfășurarea operației</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL
[Signature]

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>ALTHEA în Bosnia-Herțegovina, decembrie 2004. Schimbări radicale ale strategiei organizației au propus și unele asociații think tank renumite, precum Foundation for analysis and social studies, sub autoritatea fostului prim-ministru spaniol José- María Aznar, susținător în Europa, alături de fostul președinte ceh, Havel, al neoconservatorismului american.</p> <p>În raportul NATO: an alliance for freedom, organizația amintită sugerează abordarea unei atitudini similare celei luate de SUA în lupta împotriva terorismului islamic. Deoarece terorismul nu este decât o componentă militară a unei acțiuni agresive la scară mondială a islamismului împotriva democrației occidentale, apărarea colectivă a statelor membre trebuie să implice o contracarare a terorismului manifestat în interiorul granițelor Alianței. Urmând modelul american, NATO ar putea să se reconfigureze pentru a combate terorismul islamic urmând două căi complementare. Prima cale trebuie să abordeze asigurarea securității interne, negând libertatea de acțiune a teroriștilor pe teritoriul statelor aliate (după modelul homeland security), iar cea de-a doua cale urmează combaterea terorismului departe de casă, pe teritoriul statelor care sponsorizează terorismul. Într-o lume globalizată și interdependentă, ambele căi necesită parteneriate și sprijin din partea partenerilor,</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare fie în text, fie la bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>distanțele sau neapartenența formală la NATO nemaifiind de esența relației, ci o nefericită conjunctură (vezi parteneri precum Japonia, Australia, Noua Zeelandă sau Israel). Alianța trebuie, în mod special, să facă față din punct de vedere politic și militar amenințărilor asimetrice, cum ar fi cea generată de terorism, dacă dorește să fie în continuare relevantă nevoilor de securitate ale membrilor săi. Apariția acestor noi parametri a determinat, în mod necesar, schimbarea cerințelor operaționale ce trebuie descrise într-un nou document strategic.</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

doty